

BALTEEL-RECO

Baltic Sea eel recovery from an ecosystem perspective

BALTEEL-RECO syftar till en mer koordinerad förvaltning av den hotade ålen i Östersjöregionen

Projektet är ett samarbete mellan Fiskesekretariatet, Lithuanian Fund for Nature, WWF Lettland och Estonian Fund for Nature som finansieras av Svenska Institutet med medfinansiering från Waterloo Foundation. De svenska runda-bords-samtalen anordnas tillsammans med Naturskyddsföreningen.

Tre stora utmaningar i Östersjöregionen:

- Dålig regional koordinering och samverkan kring de insatser som görs för att stötta ålens återhämtning.
- Användningen av utsättningar som en av de huvudsakliga “naturvårdsåtgärderna”.
- Bristen på öppenhet och tydlighet i det nationella arbetet med planerna för ålens återhämtning.

BALTEEL-RECO syftar till en mer koordinerad förvaltning av den hotade ålen i Östersjöregionen

“Frö-finansierat projekt” med fokus på följande aktiviteter och målsättningar:

- En analys av de nationella ålförvaltningsplanerna i de fyra länderna Sverige, Estland, Lettland och Litauen.
- En kartläggning av de utsättningar som görs i de fyra länderna: hur de går till och vad man har satt upp för mål och ramverk för utsättningarna.
- Runda-bords-samtal för att diskutera olika aspekter av den nationella förvaltningen.
- Allmänt kommunikationsarbete kring ål och behovet av bättre skydd och förvaltning, projektets olika aktiviteter och i de tre baltiska länderna även frågor kring konsumtion och ål.

Analysen av ålförvaltningsplanerna

1. Alla länderna har tagit fram förvaltningsplaner och rapporterat till Europakommissionen vart tredje år
2. Öppenhet – dålig i samtliga länder; något bättre i Sverige
3. Anpassningar i alla länder men inga formella förändringar
4. Stor otydlighet i beräkningar och antaganden som ligger till grund för förvaltningen
5. Brist på ekosystem-perspektiv
6. Att återskapa och förbättra habitat lågt prioriterat

Analysen av ålförvaltningsplanerna

- korta slutsatser

1. Fokus på fiskeregleringar och utsättningar – enklare åtgärder? – snarare än långsiktiga satsningar på att förbättra den naturliga rekryteringen och vandringsvägar.
2. Endast Estland uppger att man har uppnått 40%-målet i ålförordningen
3. Stort fokus på utsättningar för att nå målet i samtliga länder
4. Alla länderna har minskat fisket med 50 % eller mer sen referensperioden 2004-2006
5. Anpassningar i förvaltningen i alla länder men inga formella förändringar
6. Stor otydlighet i beräkningar och antaganden som ligger till grund för förvaltningen
7. Brist på ekosystem-perspektiv
8. Att återskapa och förbättra habitat lågt prioriterat
9. Forskning och datainsamling har fokuserat på målet 40% utvandring – snarare än naturlig rekrytering och ålens roll i ekosystemet.

Utsättningar av ål

Nästan ingen information om utsättningar är allmänt tillgänglig trots att skattepengar använts

1. Estland sätter ut nästan all ål i Lake Vörtsjärv. Stopp för EMFAF stöd.
2. Lettland har stoppat utsättningarna till efter 2024 för att utvärdera.
3. Litauen sätter bara ut ål där det är fria vandringsvägar till kusten.
4. Sverige mest komplex mix. Följer inte planen?
5. Produktivitetsfokus
6. Bristande analys för bevarandeåtgärd
7. Höjer produktivitet och "escapement" men bidrar det till reproduktionen?
8. Ovilja att upphöra med utsättningar
9. Från och med 2022 i strid med vetenskaplig rådgivning

Resultat så här långt

1. Ökad dialog med olika intressenter i samtliga fyra länder
2. Bättre kunskap – både internt och externt
3. Mer information till allmänheten

